

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Рев 2364/07
24.10.2007. година
Београд

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Предрага Трифуновића, председника већа, Јасминке Станојевић, Весне Поповић, Мирјане Грубић и Љиљане Ивковић-Јовановић, чланова већа, у правној ствари предлагача АА, чији је пуномоћник АБ, адвокат, против противника предлагача Републике Србије, Министарство одбране – ВП ББ, коју заступа Дирекција за имовинско-правне послове – Одељење у Нишу, ради доношења решења које замењује уговор о откупу стана, одлучујући о ревизији предлагача изјављеној против решења Окружног суда у Нишу Гж. 1891/07 од 11.05.2007. године, у седници одржаној 24.10.2007. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија предлагача изјављена против решења Окружног суда у Нишу Гж. 1891/07 од 11.05.2007. године.

О б р а з л о ж е њ е

Решењем Општинског суда у Нишу 1Р. број 365/06 од 05.02.2007. године, одбијен је као неоснован предлог предлагача за доношење решења које замењује уговор о откупу стана.

Решењем Окружног суда у Нишу Гж. 1891/07 од 11.05.2007. године одбијена је као неоснована жалба предлагача и потврђено првостепено решење.

Против решења другостепеног суда предлагач је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијано решење у смислу члана 399. Закона о парничном поступку, у вези члана 412. ЗПП, Врховни суд Србије је нашао да је ревизија неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 361. став 2. тачка 9. ЗПП, на коју Врховни суд пази по службеној дужности, нити битна повреда из тачке 12. истог члана, на коју ревизија указује јер су нижестепене одлуке јасне, образложене и непротивречне.

Према утврђеном чињеничном стању, предлагачу је решењем Команде гарнизона __ Инт. бр. 4-69/4 од 29.10.1997. године дат службени стан у закуп на привремено коришћење до 25.07.2002. године, у __, у ул. __. На основу тог решења закључен је уговор о закупу стана на одређено време. Предлагач се 30.06.2006. године обратио противнику захтевом за откуп стана али је обавештен да се по захтеву не може поступити, с обзиром да му је решењем додељен службени стан и то на привремено коришћење, а уговором о закупу одређено је време трајања закупа.

Код овако утврђеног чињеничног стања, правилно су нижестепени судови применили материјално право када су одбили предлог предлагача за доношење решења које би замењивало уговор о откупу стана.

Одредбом члана 16. став 1. Закона о становању (Службени гласник РС“, број 50/92...101/05), прописано је да је носилац права располагања на стану у друштвеној својини и власник стана у државној својини, дужан да носиоцу станарског права, односно закупцу који је то својство стекао до дана ступања на снагу овог закона, на његов захтев у писменој форми омогући откуп стана који користи, под условима прописаним овим законом, с тим што се у складу са чланом 39. истог Закона, може откупити стан само ако је дат у закуп на неодређено време.

У конкретном случају, предлагач је са противником закључио уговор о закупу службеног стана и то на одређено време, па је правилно и по оцени Врховног суда становиште нижестепених судова, да нису испуњени услови за откуп стана у смислу члана 16. Закона о становању.

Применом члана 405. став 2. ЗПП, Врховни суд је изоставио детаљније образложење пресуде, с обзиром да се ревизијом предлагача понављају жалбени разлози. Истовремено, образлагањем се не би постигло ново тумачење права нити би допринело уједначенијем тумачењу права.

На основу члана 405., у вези члана 412.ЗПП, Врховни суд је одлучио као у изреци.

Председник већа-судија

Предраг Трифуновић, с.р.

За тачност отправка

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

РР